

OSCAR WILDE / ELFRIEDE JELINEK

DE IDEALE MAN

(*AN IDEAL HUSBAND / DER IDEALER MANN*)

Vertaling Tom Kleijn

PERSONEN

Sir Robert Chiltern, *Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken*

Lord Caversham

Lord Goring, *zijn zoon*

Mason, *butler*

Lady Chiltern

Mabel Chiltern, *zus van Sir Robert Chiltern*

Mevrouw Cheveley

Lady Markby

PLAATSEN VAN HANDELING

Eerste Bedrijf: salon in het huis van Sir Robert Chiltern

Tweede Bedrijf: woonruimte in het huis van Sir Robert Chiltern

Derde Bedrijf: bibliotheek in het huis van Lord Goring

Vierde Bedrijf: zoals in het Tweede Bedrijf

Het stuk speelt in Londen, binnen een tijdsbestek van 24 uur.

© Rowohlt Theater Verlag, D-21465 Reinbeck

© Copyright Nederlandse vertaling: Tom Kleijn 2013

EERSTE BEDRIJF

Salon in het huis van Sir Robert Chiltern. De ruimte is stralend verlicht en vol mensen. Bovenaan de trap staat Lady Chiltern, een vrouw van een strenge Griekse schoonheid. Ze ontvangt de gasten die naar boven komen. Rechts de ingang naar de muziekkamer. Men hoort gedempt een strijkkwartet. De ingang links leidt naar verdere ontvangstruimtes.

Lord Caversham komt op.

LORD CAVERSHAM

Goedenavond, Lady Chiltern! Is mijn luie slapjanus van een zoon toevallig hier?

LADY CHILTERN (*glimlacht*).

Als u Lord Goring bedoelt – ik geloof niet dat hij er al is. Maar als hij er is, dan zeker niet toevallig.

MABEL CHILTERN (*loopt naar Lord Caversham toe*).

Waarom zegt u slapjanus tegen uw zoon?

Mabel Chiltern is een volmaakt voorbeeld van de typische Engelse schoonheid, merk appelbloesem. Ze beschikt over de fascinerende tirannie van de jeugd en de verbazingwekkende moed der onschuld. Verstandige mensen doet zij helemaal niet aan een kunstwerk denken – maar in werkelijkheid is ze als een Tanagra-beeldje, en ze zou tamelijk boos worden, als dat tegen haar gezegd werd.

LORD CAVERSHAM

Omdat hij zo lui is. Aartslui. Bovendien laf. Maar vooral lui. Ik had er liever een van de hardere soort gehad. Met meer sap erin. Heeft nergens zin in en ziet ook nergens de zin van in. Nergens.

MABEL CHILTERN

Hoe kunt u zoonsmatig zo praten? Alleen omdat je lui bent, ben je nog lang geen slapjanus! Hij zit toch iedere dag al om tien uur op zijn paard. Drie keer per week 's avonds naar de opera, vijf keer per dag omkleden en het hele seizoen iedere avond twee keer buitenshuis dineren. Zoiets noemt u lui? Ik ben al half dood van de opsomming.

LORD CAVERSHAM (*kijkt haar vriendelijk aan*).

Nee maar! U bent nog eens een jongedame naar mijn smaak!

MABEL CHILTERN

Dank u, Lord Caversham! Komt u toch wat vaker langs! U weet, we zijn woensdags altijd thuis, en anders meestal ook.

LORD CAVERSHAM

Ik ga nergens meer heen. Heb maagkrampen van het Londense uitgaansleven. Nog meer daarvan, en ik moet al kotsen voor ik de deur uit ben. Dat ik word voorgesteld aan mijn eigen kleermaker, laat ik me nog welgevallen. Die man stemt tenminste op mijn partij. Maar ik ben er strikt tegen de styliste van mijn vrouw als tafeldame te hebben. Alleen al vanwege haar tassen. Ik haat de tassen van Lady Caversham. De tas en ik – dat is er een teveel.

MABEL CHILTERN

Ik ben totaal dol op het Londense uitgaansleven! Dat is toch ongelooflijk vooruitgegaan en gaat nog steeds vooruit, iedere dag! Ik zou zeggen, het uitgaansleven brengt de vooruitgang voort! En helpt hem dan weer om zeep, zoals het hoort. De stad bestaat intussen alleen nog maar uit mooie sukkels en slagvaardige idioten.

LORD CAVERSHAM

Wat is mijn zoon? Mooie sukkel, doorsnee sukkel of van het andere soort?

MABEL CHILTERN (*ernstig*).

Ik denk niet dat Lord Goring van het andere soort is. Ik heb het gevoel dat hij zich van uur tot uur ontwikkelt, en dat niet eens zo slecht!

LORD CAVERSHAM

In welke richting?

MABEL CHILTERN

Alstublieft, een beetje geduld. Hij krijgt al heel binnenkort zijn getuigschrift van mij, Lord Caversham! Daarin wordt alles gedetailleerd voor u uit de doeken gedaan.

MASON

Lady Markby, mevrouw Cheveley.

Lady Markby en mevrouw Cheveley komen op. Lady Markby is een vriendelijke, volkse vrouw met grijs haar en echte kant. Haar begeleidster mevrouw Cheveley is groot en tamelijk dun. Zeer smalle en sterk geschminkte lippen in een kleurloos gezicht. Titiaanrood haar en lange hals. Rouge benadrukt de natuurlijke bleekheid van haar teint. Grijsgroene ogen met een rusteloze blik. Ze heeft iets van een orchidee en wekt de nieuwsgierigheid van de toeschouwer. Al haar bewegingen zijn uitgesproken bekoorlijk. Al met al een kunstwerk, dat echter de invloed van te veel kunststromingen verraadt.

LADY MARKBY

Goedenavond, lieve Gertrude! Wat lief van je dat ik mijn vriendin mevrouw Cheveley mee mocht nemen. Twee zulke absoluut fantastische vrouwen moeten elkaar gewoon kennen! Hoe ze werkelijk zijn, daar komen ze dan later wel achter.

LADY CHILTERN (*loopt glimlachend naar mevrouw Cheveley, blijft dan abrupt staan en geeft haar een tamelijk afstandelijke knikje*).

Ik geloof, mevrouw Cheveley en ik kennen elkaar al. Ik wist alleen niet dat ze weer eens is getrouwd.

LADY MARKBY (*hartelijk*).

Ach wat, vandaag de dag trouwen de mensen toch zo vaak ze maar kunnen. En daarna zijn ze weer als nieuw. Kost wel extra. Maar wat is daar tegen? Is toch normaal.

MEVROUW CHEVELEY

Hebben wij elkaar al eens ontmoet, Lady Chiltern? Kan ik me helemaal niet herinneren. Spijt me. Ben lang in het buitenland geweest.

LADY CHILTERN

We zaten samen op school, mevrouw Cheveley.

MEVROUW CHEVELEY (*laatdunkend*).

Wat u niet zegt. Ik ben mijn schooltijd volkomen vergeten. Totale amnesie. Ik herinner me alleen nog zwakjes dat het gruwelijk was.

LADY CHILTERN (*koel*).

Dat u gruwelijk zwak was. Zonder aanspraak op latere amnesie.

MEVROUW CHEVELEY

Overigens, ik kan er nauwelijks op wachten uw lieve man te leren kennen. Hij schijnt zo waanzinnig slim te zijn en zelfs een beetje verstand van cultuur te hebben! Sinds hij bij BuZa zit, is hij in zijn eentje hét gespreksonderwerp van Wenen en omgeving. Ze hebben het intussen zelfs voor elkaar gekregen zijn naam in de krant correct te spellen. Niemand kan meer om hem heen.

LADY CHILTERN

Ik geloof nauwelijks dat mijn man en u iets gemeenschappelijks zouden kunnen hebben, mevrouw Cheveley! (*Af.*)

Sir Robert Chiltern komt op. Gladgeschoren, fijnbesneden gelaatstreken, donker haar. Een markante persoonlijkheid. Niet geliefd – dat zijn maar weinig persoonlijkheden. Maar door een kleine minderheid zeer diep bewonderd en hoog geacht door de meerderheid. Zijn gedrag onderscheidt zich door elegantie, met een tikje trots. Men voelt dat hij zich bewust is van het succes in zijn leven. De scherp gesneden mond en de kin staan in sterk contrast met de romantische uitdrukking in de donkere, diepliggende ogen, alsof denken en voelen door een krachtig wilsbesluit strikt gescheiden van elkaar ieder in hun eigen sfeer zijn opgesloten. In de neusvleugels en in de bleke smalle handen speelt nervositeit.

SIR ROBERT CHILTERN

Goedenavond, Lady Markby! Heeft u Sir John ook voor ons meegebracht?

LADY MARKBY

Ergens moet hij zijn. Daarnet had ik hem nog, dacht ik. Maar ik heb heel zeker nog iemand meegebracht die leuker is dan Sir John. Sir John's humeur is tamelijk onverdraaglijk geworden, sinds hij serieus aan politiek doet. De politiek richt werkelijk te veel onheil aan, vooral daar waar het in enigerlei vorm nuttig probeert te zijn voor de samenleving. In de vorm van mijn man – heeft het geen enkel nut. Gegarandeerd niet. Ik ken hem nu toch echt lang genoeg.

SIR ROBERT CHILTERN

Van nut zijn voor de samenleving! Dat wil ik toch niet hopen, Lady Markby! Onvoorstelbaar! Nooit! Wij doen in ieder geval ons best om de tijd en het geduld en de publieke gelden zelf het raam uit te gooien, voordat anderen op het idee komen. Maar wie is die charmante persoon, die u inclusief haar charmes hierheen hebt gesleept?

LADY MARKBY

Mevrouw Cheveley heet ze! Ik neem aan een van de Dorsetshire Cheveley's. Maar precies weet ik het ook niet. Tegenwoordig zijn de families zo gemengd geraakt. Dan blijkt heel vaak, dat iedereen eigenlijk helemaal iemand anders is dan hij zou moeten zijn.

SIR ROBERT CHILTERN

Cheveley? De naam komt me vaag bekend voor.

LADY MARKBY

Nauwelijks denkbaar. We hebben dit product net pas vers uit Wenen binnengekregen.

SIR ROBERT CHILTERN

Ah! Nu u 'vers' zegt, weet ik wie u bedoelt.

LADY MARKBY

Ze is gewoon overal kind aan huis! Waar plaats is. En ze kent zulke leuke stories over haar, ahum, kennissen. En vrijgevig dat ze is! Fantastische charities! Een royale, tolerante vrouw. Geen vooroordelen. Helemaal niets te vinden. Ik moet komende winter ook maar eens naar Wenen. Heb dringend bijles nodig in het beledigen van mensen. (*Tegen mevrouw Cheveley.*) Lieve, Sir Robert Chiltern wil u absoluut leren kennen!

SIR ROBERT CHILTERN

Wie zou dat niet willen? U schijnt zo geestig te zijn en zo origineel. En behendig ook nog. Onze belangenbehartigers in Wenen schrijven ons niets anders.

MEVROUW CHEVELEY

Dank u, Sir Robert. Een kennismaking die met een compliment begint, ontwikkelt zich snel tot een echte vriendschap. Ik heb bovendien vernomen dat ik Lady Chiltern al ken.

SIR ROBERT CHILTERN

Werkelijk?

MEVROUW CHEVELEY

Ja. Ze heeft me er net op gewezen, dat we samen met ons volle gewicht de schoolbank hebben belast. Zij kreeg altijd de prijs voor goed gedrag, jaar na jaar. Dag in dag uit. Onder alle weersomstandigheden. Waarschijnlijk krijgt ze hem nog steeds.

SIR ROBERT CHILTERN (*glimlacht*).

En welk gedrag, ik bedoel, welke prijs hebt u gekregen, mevrouw Cheveley?

MEVROUW CHEVELEY

Mijn prijzen heb ik pas later in mijn leven gevraagd en ook steeds gekregen. Maar ik geloof niet, dat er ook maar één voor goed gedrag bij was. Dus mijn goede gedrag moet ik ergens onderweg verloren hebben!

SIR ROBERT CHILTERN

Maar het waren vast prijzen voor iets heel charmants!

MEVROUW CHEVELEY

Dat zou nieuw zijn, dat vrouwen voor hun charme worden beloond. Ik geloof dat ze daarvoor normaal gesproken bestraft worden! Vast en zeker raken meer vrouwen door de nimmer aflatende trouw van hun bewonderaars versleten dan door iets anders! Ze worden vroeg oud. Verwelken. Vallen uit elkaar. Waarom zien anders de meest aantrekkelijke vrouwen er zo afgetobd en verbitterd uit? Dat valt alleen maar te verklaren uit de absolute, meedogenloze en rigoureuze trouw van de desbetreffende partner.

SIR ROBERT CHILTERN

Klinkt afschuwelijk! Bijna al naar filosofie. Het zou schaamteloos zijn u ergens bij in te willen delen, mevrouw Cheveley. Maar mag ik u desondanks vragen, of u ergens in een diepe plooi van uw hart een optimiste bent of eerder een pessimiste? Dat lijken me de twee enige religies te zijn die je vandaag de dag nog in het openbaar kunt uitdragen zonder je belachelijk te maken.

MEVROUW CHEVELEY

Plooien heb ik niet. Nergens. En wat ik ook in het openbaar draag, privé in ieder geval geen van beide. Ze staan me allebei niet. Bovendien draagt iedereen dat. Optimisme begint met een brede grijns en pessimisme eindigt met een steen om de hals en hup het water in. Is trouwens alleen maar een modeverschijnsel zoals al die andere godsdiensten ook!

SIR ROBERT CHILTERN

Wat heeft u ertoe gebracht uw luisterrijke Wenen te verlaten om naar ons duistere, mistige Londen te komen – of is deze vraag te direct?

MEVROUW CHEVELEY

Vragen kunnen nooit te direct zijn. Antwoorden wel.

SIR ROBERT CHILTERN

Politiek of plezier?

MEVROUW CHEVELEY

Maar de politiek is toch mijn enige plezier! Weet u, tegenwoordig mag je niet flirten voor je veertigste en romantisch zijn is pas toegestaan als je minstens vijfenveertig bent. Wat moeten wij arme vrouwen, die nog onder de dertig zijn, of dat op zijn minst beweren, dan de hele tijd doen? Politiek of filantropie. Charity – Een nachtmerrie! Een leger rupsen dat zich door een afgrond aan liefdadigheid vreet en te pas en te onpas zijden stront afscheidt, waar anderen dan in trappen. En die trappen dan weer tegen anderen. Wat dat betreft is de politiek een ware weldaad, tenminste voor de juiste mensen. Die er iets van begrijpen. Maar de politiek bevindt zich helaas te vaak in verkeerde handen. En komt het dan ergens op aan, heeft nooit iemand er enig verstand van. Ik bijvoorbeeld ... mij staat ze ook beter, de politiek!

SIR ROBERT CHILTERN

Maar ze heeft toch een taak in dienst van het algemeen belang! Dat moet u toegeven! Er bestaan mensen, bijvoorbeeld mijn geringe persoon, die zich praktisch opofferen voor de politiek!

MEVROUW CHEVELEY

Opgeofferd worden altijd de anderen. Nu ja. Klopt soms wel, dat een politicus onbaatzuchtig is. Maar ik heb er nog nooit een ontmoet. Meestal is ze niets anders dan een spel, de politiek, Sir Robert. En soms, voordat je het merkt, kan ze zelfs uitgesproken onaangenaam worden. Vooral voor de verliezers.

SIR ROBERT CHILTERN

U hebt me nog altijd niet verteld, waarom u Londen juist nu met een bezoek vereert.

MEVROUW CHEVELEY

U bent het die ik wilde leren kennen, Sir Robert. En dat is de zuivere waarheid. U kent de nieuwsgierigheid van de vrouw toch. Bijna net zo groot als die van de man! Ik wilde u absoluut leren kennen en ... u om iets vragen. U kent toch de vreugde van het geven en de nog grotere van het ontvangen? Of was het omgekeerd?

SIR ROBERT CHILTERN

Ik hoop dat de ontvangst die u daar plant, geen kleinigheid is, mevrouw Cheveley. Kleine dingen worden zoals bekend graag groot en dan blijken ze onverwacht moeilijk en gecompliceerd te zijn. Je legt er zelfs vaak nog op toe. En wel meer dan je bij de ontvangst al hebt betaald.

MEVROUW CHEVELEY *(na kort nagedacht te hebben)*.

Hoe het ook zij, deze ontvangst – onbevlekt kun je die met de beste wil van de wereld niet noemen, en een kleinigheid is het ook niet bepaald, wat ik van u wil.

SIR ROBERT CHILTERN

Waar gaat het om?

MEVROUW CHEVELEY

Later. (*Staat op.*) Laten we zelf een stukje gaan! Mag ik uw fantastische huis eens bekijken? U moet zulke verrukkelijke schilderijen hebben! Die arme baron Arnheim – u herinnert zich de baron toch nog wel? – heeft me verteld dat u een paar magnifieke Corots bezit. Sommige schijnen zelfs echt te zijn!

SIR ROBERT CHILTERN (*krimpt bijna onmerkbaar ineem*).

Hebt u baron Arnheim goed gekend?

MEVROUW CHEVELEY

Een buitengewone man, vindt u niet?

SIR ROBERT CHILTERN (*na een pauze*).

Hij was heel bijzonder, toen we elkaar indertijd ontmoeten. In sommige opzichten zelfs uniek. En nooit kon hij genoeg krijgen, waar ook van. Het mocht bij hem altijd een beetje meer zijn.

MEVROUW CHEVELEY

Ik denk vaak: wat jammer dat hij nooit zijn memoires heeft geschreven! Hoogst brandbare stof dat! Dynamiet ...

MASON

Lord Goring.

Opkomst van Lord Goring. Vierendertig, maar hij beweert altijd dat hij jonger is. Beschaafd, uitdrukkingsloos gezicht. Hij is pienter, maar wil dat niet weten. Hij speelt met het leven en heeft een goede verstandhouding met de wereld. Hij houdt ervan wanneer men hem verkeerd begrijpt. Het geeft hem een gunstige uitgangspositie.

SIR ROBERT CHILTERN

Goedenavond, beste Arthur! Mevrouw Cheveley, mag ik u Lord Goring voorstellen, de meest getalenteerde leegloper van Londen en wijde omgeving.

MEVROUW CHEVELEY

Ik heb Lord Goring al diverse malen ontmoet, op momenten dat hij doelloos, hoewel matig getalenteerd, door grote ruimtes heenging, ik bedoel – liep.

LORD GORING (*maakt een buiging*).

Ik had niet gedacht dat u mij nog kent, mevrouw Cheveley. Tja, beter goed gescheiden dan definitief verscheiden. Dat laatste ben ik nog niet. Geloof ik tenminste.

MEVROUW CHEVELEY

Ik en mijn geheugen – wij zijn nog steeds prima in vorm. Men kan maar het beste steeds op veilige afstand van ons blijven. En u ... nog altijd vrijgezel?

LORD GORING

Ik geloof van wel. Maar heel zeker ben ik er niet van.

MEVROUW CHEVELEY

Gut, wat romantisch! Tussen twee stoelen! Misschien een beetje ongemakkelijk ...

LORD GORING

Nee, helemaal niet romantisch. Ik ben nog niet oud genoeg. Ik heb in principe ook geen stoelen nodig, voor wat dan ook. En de spleet ertussen hoef ik ook niet. Daar kun je beter een fatsoenlijke afgrond voor nemen. Alleen moet je er dan niet in zitten. De romantiek laat ik graag over aan onze oudere medeburgers. Bent u van plan lang in Londen te blijven?

MEVROUW CHEVELEY

Hangt voor een deel af van het weer, voor een deel van het culturele aanbod, voor een deel van de vrijgevigheid van mijn sponsors en voor een niet al te klein deel van Sir Robert.

SIR ROBERT CHILTERN

U gaat ons toch niet in een Europese oorlog storten, hoop ik?

MEVROUW CHEVELEY

Momenteel bestaat er geen oorlogsdreiging!

Ze knikt Lord Goring met een geamuseerde blik toe en loopt met Sir Robert af. Lord Goring slentert naar Mabel Chiltern.

MABEL CHILTERN

Jij komt wel heel erg laat!

LORD GORING

In ieder geval ben ik gekomen. Dat kan niet iedereen van zichzelf beweren. Heb je me bij iets gemist?

MABEL CHILTERN

Heel erg! Bij heel veel!

LORD GORING

Dan spijt het me dat ik niet nog later ben gekomen. Ik vind het heerlijk als vermist te gelden.

MABEL CHILTERN

Wat egoïstisch van je!

LORD GORING

Ik ben nu eenmaal een egoïst. Wat doe je eraan. Ieder is zichzelf de naaste, vooral bij het nemen. Wanneer ik wat had, zou ik natuurlijk ook geven.

MABEL CHILTERN

Je hebt het altijd alleen maar over je slechte eigenschappen. Die ken ik zo langzamerhand wel.

LORD GORING

Terwijl ik ze zelf nog maar voor de helft ken! Ik zou ook de andere helft graag leren kennen. Zodra ik ze heb, laat ik ze zien. Afgesproken.

MABEL CHILTERN

Wat zou dan nog erger kunnen zijn?

LORD GORING

Het meeste! Ik wil me mijn duistere kanten helemaal niet voorstellen. Altijd wanneer ik 's nachts aan ze denk, val ik onmiddellijk in slaap.

MABEL CHILTERN

Mij bevallen je slechte eigenschappen eigenlijk het beste. Ik zou niet willen dat je ook maar van één enkele eigenschap afstand doet. Van mij mag je ze allemaal houden! Ik ben namelijk een behoorlijk ruimdenkend mens. Ik sta open voor alles en heb er niet eens een slot voor nodig!

LORD GORING

Jij bent echt een schat! Maar zo ben je nu eenmaal. Jij kunt helemaal niet anders. Trouwens: wie heeft die mevrouw Cheveley hierheen gesleept? Ik bedoel die vrouw die zojuist door je broer weer werd afgesleept?

MABEL CHILTERN

Ik geloof dat Lady Markby haar geapporteerd heeft. Waarom vraag je dat?

LORD GORING

Ik heb haar in jaren niet gezien. Daarom interesseert ze me op een bepaalde manier.

MABEL CHILTERN

Op deze bepaalde manier of op een andere bepaalde manier? Dat is geen gegronde reden voor je interesse! Jij interesseert je toch voor niets en niemand!

LORD GORING

Ach, waar heb je grond voor nodig? Alleen om op te bouwen. Dan brengt het tenminste nog wat op!

MASON (*tegen Mabel Chiltern*).

Mevrouw, uw aanwezigheid in de muziekkamer is gewenst. Men wacht op u.

MABEL CHILTERN (*wendt zich tot Lord Goring*).

Komt u ook mee naar de muziekkamer om mij in het verderf te begeleiden?

LORD GORING

Alleen als daar geen muziek is, Mabel. Die verderft heel gemakkelijk.

Ze gaat met Mason af. Lord Caversham loopt naar zijn zoon toe.

LORD CAVERSHAM

Nee maar, zonemans! Jij hier? Verramsjt je leven onderhands, zoals gewoonlijk! Had allang in bed moeten liggen. Heb gehoord dat je onlangs op een avond bij Lady Rufford tot vier uur in de ochtend hebt rondgedanst.

LORD GORING

Tot kwart voor vier, vader.

LORD CAVERSHAM

Ik begrijp niet, hoe jij het Londense uitgaansleven kunt verdragen. Een hoop nulliteiten die het over niets anders hebben dan de getallen die ze voor zich en al die nullen die ze achter zich hebben. Wie houdt dat vol?

LORD GORING

Zolang iemand anders mij nog verdraagt, gaat het. Ik praat heel graag over niets, vader. Dat is het enige waarvan ik iets weet. Goedenavond, Lady Markby.

Lord Caversham gaat af.

LADY MARKBY

U hier? Ik had geen idee, dat u zich ook op het politieke vlak waagt.

LORD GORING

Zolang het niet te steil is. Het politieke is op dit moment het enige hellende vlak dat voor mij nog iets zou kunnen opleveren. Dat zijn toch de enige feestjes die je nog af kunt lopen! Alleen daar vind je mensen die niet de hele tijd dom over politiek zwetsen. En er zijn vrouwen – steeds rijkelijk, soms zelfs in overvloed voorhanden.

LADY MARKBY

Ik praat eigenlijk tamelijk graag over politiek. Ik praat vaak de hele dag over niets anders. Maar daarvoor in de plaats verdraag ik het luisteren ernaar weer helemaal niet. Ik begrijp niet hoe die beklagenswaardige types in het parlement die eindeloze debatten kunnen verdragen.

LORD GORING

Ze luisteren niet.

LADY MARKBY

Echt?

LORD GORING

Echt waar. Luisteren kan namelijk tamelijk gevaarlijk worden. Je zou wel eens van iets overtuigd kunnen worden en dat kan echt niet!

Mabel Chiltern komt op. Ze sluit zich bij hen aan.

MABEL CHILTERN

Is het gemeen of boosaardig om eindelijk naar iets eetbaars te verlangen? Lord Goring: helpt u mij ter plekke aan een klein hapje avondeten?

LORD GORING

Met alle plezier, Mabel. Maar ter plekke gaat niet.

LADY MARKBY

Nee, ter plekke gaat niet. Het eten komt niet naar ons toe. Wij moeten erheen. Het is niet zoals bij de arme mensen. Die krijgen het thuisgebracht met 'Tafeltje Dekje'. Ik kom ook om van de honger! Ik zou een paard kunnen verslinden!

LORD GORING

Je mag nooit iets opeten waar je nog op kunt zitten. Je zult toch met me mee moeten komen en zelf wat uitzoeken, Mabel.

MABEL CHILTERN

Gemene man! Je bent echt verschrikkelijk! Je hebt de hele avond nog geen woord tegen me gezegd!

LORD GORING

We hadden in plaats daarvan heel graag iets anders met elkaar kunnen doen. Alleen ben jij er daarnet vandoor gegaan.